

er, da der er Sikkerhed for den midlertidige Bevilging, ſaa at Alt gaar ſin lovlige, rolige, regelmaſſige Gang, er der i Virkeligheden kun een Eneſte, der kan være mindre vel i dette Dieblift eller ſom kan være i febrilſt Agitation, for endelig at komme til et eller andet Reſultat, og det er den, der har Anſvaret, nemlig den høie Regjering, medens det for os Andre jo dog er det Veſentlige, hvilket Reſultat man kommer til, og hvilken poliitiſk Betydning det har nu, at man blot kommer til et Reſultat. For de ærede Medlemmer, der ſlet ikke dele denne Betragtning, har jeg fremsført den, ikke for at overbevise dem, men for at gjøre gjældende, at et Forſlag, der kun har til Henſigt at lade Fællesudvalget begynde paa ſamme Arbejde igjen, det nu har afsluttet, er efter min Mening aldeles fortviolet; Det er efter min Mening et aldeles fortviolet Formaal blot at ville naae et Reſultat, hvordan det end er. Et Forſlag, der ſom dette ikke har nogen anden Mening, bør jo før jo heller tilbageviſes. Jeg ſlutter mig derfor til den ærede Ordfører i hans Anbefaling af at ſtemme mod Forſlaget.

Dineſen: Der er Ingen, der har ſagt, at Forſlaget er ſtillet for at naae et Reſultat, ligegyldigt, hvilket det var; Forſlaget er ſtillet for at gjøre det muligt at naae et Reſultat, der var acceptabelt for alle de Parter, hvis Tilſlutning til den endelige Afgjørelſe er nødvendig, og jeg har endnu ikke opgivet Haabet om, at Saadant vil kunne lykkes. Vil Flertallet affjøre den Mulighed, der er tilſtede, ſaa have de Herrer Anſvaret derfor og ikke vi, ſom beſtræbe os for at naae et Reſultat.

Sauber: Da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), ſom er Fællesudvalgets Ordfører her i Salen, alſaa ogſaa Ordfører for det Mindretal i Fællesudvalget, hvortil jeg hører, har begrændſet ſine Udtalelſer til kun at ſkulde gjælde for et enkelt Mindretal i Udvalget, finder jeg mig foranlediget til at udtale, at der i hans første Udtaleſe ikke var et eneſte Ord, jeg ikke kunde underſkrive, og hvori han ikke ogſaa kunde have talt paa mine Begne. Hvad det foreliggende Spørgsmaal angaar, nemlig, hvorvidt Sagen bør ſtandſes og henviſes til Fællesudvalget igjen, kan jeg ligeledes ſlutte mig til de Udtalelſer, der fremkom fra den ærede Ordfører, alſaa ogſaa anbefale at ſtemme mod Tilbageviſningen. Maaſte jeg turde gjøre en lille Bemærkning i Anledning af, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Hiſted Amts 2den Valgkreds (Jagd). Jeg opfattede ikke hans Uttring om „uærdige til Befolkningens Lidd“ paa ſamme Maade ſom det ærede Medlem for Kjø-

benhavn Amts 5te Valgkreds (Holſtein-Ledreborg) opfattede den, idet jeg opfattede den, ſom om han derved nærmest ſigtede til Regjeringen, at denne ſkulde være uærdig til Befolkningens Lidd. Det er den eneſte logiſke Forſtaeſe deraf, der er mig mulig i følge Ordene, men det ſkal jeg naturligviſ lade være en Sag mellem den høitærede Regjering og det ærede Medlem.

Jagd: De ærede Medlemmer, ſom ſynes at betragte den ſidſte ærede Taler ſom deres Leder, have jo nu maattet ſaae en god Foreſtilling om hans Faaetevne, forſaaavidt han kan lagge den Mening ind i mine Udtryk, ſom han lagde deri.

Ordføreren (Berg): Den ærede Forſlagsſtiller, det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dineſen), nedſtemte Noget ſin Betragtning af ſit eget Forſlag ſidſte Gang, han havde Ordet. Der var da kun tilbage af hans hele Forſlag dette, at han endnu ikke havde opgivet Haabet om, at der var en Mulighed for en Overenſtomt, naar man fulgte ham. Det forekommer mig at være en overmaade tynd Motivering til at ſtemme for et ſaa beſynderligt Forſlag ſom det, det ærede Medlem bringer frem. Det er et Forſlag, ſom viſtnok ikke er blevet gennemført i Rigsdagen, ſiden vi ſit den fri Forfatning. „At dette ærede Medlem ikke endnu har opgivet Haabet om en Mulighed“ — hvor tynd er ikke denne The for at bruge et gammelt Billede! Det forekommer mig at maatte være ønſkeligt, om det ærede Medlem ſagde: Vil det høie Thing følge mig — jeg antager, at det ærede Medlem vil kunne tale ſaaledes — paa denne uſædvanlige Bei, mig, der har ſiddet i Fællesudvalget og har haft Leilighed til i ſaa lang Tid ſelv at ſtille Forſlag og forhandle med alle Mulige, ſaa bør det gjøre det paa Grund af, at jeg, efter at Fællesudvalgets Indſtilling er bleven forelagt, har ſet, at der har aadnet ſig en Udvei til at naae en Overenſtomt, indeholdende de og de Punkter af det og det Indhold, og jeg har ſikret mig Tilſlutning hos Flertallet i dette Thing og tør vente det Samme — naar vi gaa denne Bei — fra Landsthingets og Regjerings Side, og ſaa ere vi jo færdige. Hvis det ærede Medlem havde lagt Kortene ſaaledes paa Bordet, kunde jeg forſtaa, om de ærede Medlemmer, der ønſte Kompromis, fulgte ham. At vi Andre, ſom høre til Fællesudvalgets Mindretal, ikke kunde følge det ærede Medlem, er ganſte rimeligt, det var det ſidſte Medlem af Thinget, ſom jeg vilde følge, men hvorledes Medlemmer af Udvalgets Flertal her i denne Sal, der vel have gjort det ærede Medlem til Ordfører, ſiden det er ham, der ſtiller Forſlaget, formodentlig